

Recast dyrektywy EPBD jako środek ograniczający zużycie energii przez budynki.

Numer: XIX
22.07.2010

Zwiększenie efektywności energetycznej jest obecnie jednym z podstawowych zagadnień, nad którymi pracują władze i instytucje naukowe Unii Europejskiej. Pozytywne wyniki działań w tym zakresie pozwoliły by na zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego państw członkowskich, stopniowe ograniczanie zależności energetyki w tym rejonie od państw posiadających duże zasoby nieodnawialnych surowców energetycznych, a także na ograniczenie emisji dwutlenku węgla do atmosfery. Zgodnie ze zobowiązaniami podjętymi przez Unię Europejską w ramach planu 3x20, do 2020 roku emisja dwutlenku węgla na jej terytorium powinna się zmniejszyć o 20%, natomiast efektywność energetyczna zwiększyć się o 20%.

Budynki przyczyniają się do zużycia około 40% energii w UE, więc ich efektywność energetyczna w znacznym stopniu oddziałuje na całociowe wyniki wspólnoty w tym zakresie. Pierwotna wersja dyrektywy EPBD (dyrektywa 2002/91/WE w sprawie efektywności energetycznej budynków) miała na celu poprawę parametrów budynków za pomocą dwóch typów instrumentów:

- informacyjnych, tzn. dołączania do budynków informacji na temat ich parametrów energetycznych. Tego typu dane miały w założeniu spowodować zwiększenie zainteresowania konsumentów budynkami zużywającymi mniejsze, w porównaniu z innymi, ilości energii, co w bezpośredni sposób przekłada się na koszty eksploatacji,
- regulacyjne – ustanawiające minimalne wymagania pod względem efektywności energetycznej dla budynków, które mogą być osiągnięte przy zachowaniu opłacalności ekonomicznej budowy.

W dniu 18 czerwca br. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej został opublikowany Recast dyrektywy EPBD 2010/31/UE [[załącznik 1 - epbd_recast_2010](#) [1]]. Główne bodźce, które doprowadziły do nowelizacji dyrektywy, to konieczność ustanowienia skuteczniejszych działań zmierzających do wykorzystania niezrealizowanego potencjału oszczędności energii w budynkach, lepszego dostosowania zabiegów poprawiających efektywność energetyczną do lokalnych warunków klimatycznych i zapewnienia ich opłacalności ekonomicznej. Zgodnie z założeniem, zmiany merytoryczne w dyrektywie nie powinny powodować utraty jej przejrzystości. Istotnym problemem również zauważonym przez autorów nowego dokumentu jest wzrost zużycia energii na cele związane z chłodzeniem budynków w Europie w okresie letnim, spowodowany przez coraz większą popularność systemów klimatyzacji. W związku z tym podkreślana jest waga strategii służących poprawie charakterystyki cieplnej budynków w okresie letnim, większego znaczenia nabierają czynniki takie jak zacienienie, pojemność cieplna konstrukcji budynku czy techniki pasywnego chłodzenia.

Budynek o niemal zerowym zużyciu energii:

(wg. EPBD) budynek cechujący się bardzo wysoką charakterystyką energetyczną określoną zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy EPBD. Niemal zerowa lub bardzo niska ilość wymaganej energii powinna pochodzić w bardzo dużym stopniu ze źródeł odnawialnych, w tym energii ze źródeł odnawialnych wytwarzanej na miejscu lub w pobliżu.

Dyrektywa nie podaje jednoznacznych, liczbowych kryteriów, które pozwoliłyby zaklasyfikować budynek jako „o niemal zerowym zużyciu energii”. Bardziej szczegółową definicję tego typu budynków powinny opracować we własnym zakresie państwa członkowskie, biorąc pod uwagę warunki krajowe, regionalne oraz lokalne.

Dyrektywa EPBD w nowej postaci większą uwagę zwraca na zastosowanie minimalnych wymagań dotyczących charakterystyki energetycznej w stosunku do budynków, ich modułów lub elementów, podlegających ważniejszym renowacjom, czyli takim, dla których całkowity koszt prac związanych z przegrodami zewnętrznymi lub systemami technicznymi budynku przekracza 25% jego wartości (z pominięciem wartości gruntu, na którym jest posadowiony), lub które obejmują ponad 25% powierzchni przegród zewnętrznych obiektu. Jednocześnie wyeliminowane zostało kryterium zawężające powyższe wymagania do budynków posiadających powyżej 1000 m² powierzchni użytkowej.

Dyrektywa ustanawia również wytyczne w zakresie minimalnych wymagań dotyczących charakterystyki energetycznej, do których opracowania zobowiązane są państwa członkowskie, wobec modernizowanych lub wymienianych elementów budynków stanowiących część przegród zewnętrznych i mających wpływ na ich parametry energetyczne, a także wobec instalowanych, modernizowanych lub wymienianych systemów technicznych budynku. Zgodnie z zawartymi w niej zapisami wymagania te powinny być sformułowane przynajmniej w stosunku do:

- systemów ogrzewania,
- systemów wody ciepłej użytkowej,
- systemów klimatyzacji,
- dużych systemów wentylacyjnych,

lub ich kombinacji.

Recast dyrektywy EPBD jako środek ograniczający zużycie energii przez budynki.

Opublikowane na Zrównoważone Budownictwo (<http://www.zb.itb.pl>)

Dyrektywa przedstawia też wymagania odnośnie opracowywania krajowych planów mających na celu zwiększenie liczby budynków o niemal zerowym zużyciu energii, a także ustanawiania niezależnych systemów kontroli świadectw charakterystyki energetycznej i sprawozdań z przeglądów. Zmodernizowana dyrektywa EPBD zobowiązuje państwa członkowskie do doprowadzenia do tego, aby od 31 grudnia 2020 r. wszystkie nowo powstające budynki były obiektami „o niemal zerowym zużyciu energii”. W przypadku budynków zajmowanych przez władze publiczne oraz stanowiących ich własność ma to nastąpić jeszcze wcześniej – od 31 grudnia 2018 r. Państwa członkowskie powinny też opracować krajowe plany mające na celu zwiększenie liczby budynków „o niemal zerowym zużyciu energii” które mają zawierać m.in. polityki i działania służące motywowaniu do przekształcania w budynki tego typu obiektów poddawanych renowacji.

Dyrektywa 2010/31/UE zwraca także uwagę na kwestię zachęt finansowych wspierających poprawę charakterystyki energetycznej budynków w państwach członkowskich. Do dnia 30 czerwca 2011 r. wymagane jest sporządzenie wykazu aktualnych krajowych instrumentów i środków w tym zakresie oraz, w razie potrzeby, zaproponowanie kolejnych. Środki uwzględnione w wykazie muszą wykraczać poza podstawowe postanowienia dyrektywy. Komisja Europejska będzie prowadziła analizę ich skuteczności i w razie potrzeby przekazywała swoje porady i zalecenia mające prowadzić do jej zwiększenia.

Postanowienia dyrektywy powinny wejść w życie w państwach członkowskich najpóźniej do 9 stycznia 2013 r., poza pewnymi wyjątkami, dotyczącymi budynków innych niż zajmowane przez władze publiczne, które zaczną obowiązywać od 9 lipca 2013 r.

mgr inż. Łukasz Adamus
Instytut Techniki Budowlanej

Adres URL źródła: <http://www.zb.itb.pl/informator/recast-dyrektywy-epbd-jako-srodek-ograniczajacy-zuzycie-energii-przez-budynki>

Odnośniki:

[1] http://www.zb.itb.pl/files/zb/zal.1_-_epbd_recast_2010.pdf